

Kdo hledá, najde

Brzy sedmadvacitiletý student Informačních studií a knihovnictví Martin Černý je živým důkazem toho, že na vhodný obor nemusíte narazit hned na první pokus. Proto je už, jak sám říká, trochu starší na to studovat magisterský obor. Jeho dvě předchozí studia mu dala bohaté zkušenosti a také ho zavedla na KISK.

„Studoval jsem nejdřív hudební vědu, protože jsem chtěl psát o hudbě do časopisů, pak jsem ale zjistil, že na to ani nemusí člověk studovat hudbu. Spousta hudebních teoretiků ani hudbu nestudovalo, jsou to spíše uměnovědci, případně lidi, kteří si sami dokážou zjišťovat,“ popisuje Martin svou cestu.

Poté, co ukončil první studium, rozhodl se dále pokračovat na pedagogice. „Říkal jsem si, že bude strašně super, být učitelem. Vždycky mi šla fyzika i matika. Po prvním semestru, kdy jsem sice udělal všechny zkoušky, jsem si uvědomil, že s těmi lidmi nechci studovat dál a že mi celkově tohle studium vůbec nic nedává. Bylo to takové jakože „jo super udělal jsem zkoušky“, ale tak nějak jsem z toho ani neměl radost. Co mi asi nejvíc vadilo, bylo to, že mi studium hodně připomínalo střední školu.“

A tak zavedlo druhé neúspěšné studium Martina na KISK. Výhodu oboru shledává v tom, že je zde kladen důraz na práci s informacemi, což považuje za velmi důležité jak při studiu, tak v profesním životě.

Co se týče duality KISKu, je Martin spíše nakloněn informační vědě. Ovšem čím déle studuje, tím větší potenciál nachází také v knihovnách. „Přijde mi super, jakým progresem prošel pohled na knihovny. Zatímco dřív to byly regály s knihami, myslím, že teď už jsou knihovny spíše takovým místem, kde člověk může být sám sebou. Můžete tam přijít, kdy budete chtít, cokoliv si přečíst, máte přístup i na internet. Vlastně přístup k celému světu a vědění,“ vysvětluje svůj postoj.

Jako knihu, která významně ovlivnila jeho život, popisuje Martin tu, kterou většinou četl jako poslední. „V poslední době to bylo asi Rozšíření bitevního pole, což je vlastně takové zrcadlo společnosti. Hodně v mě zanechala taky povídka Zmizet.“

K tématu bakalářské práce zavedla Martina praktická výuka na KISKu. „Název mojí diplomky byl *Dataminig jako jeden z možných nástrojů pro řízení knihoven*. Vztahuje se k tomu velký příběh. Začalo to výzkumným seminářem s Honzou Martinkem. Měli jsme za úkol zmapovat, jak funguje jeden z online kurzů a získat zpětnou vazbu od uživatelů. To se bohužel nějak nepovedlo. Nedokázali jsme se časově zkoordinovat a dopadlo to tak, že jsem kurz opakovali. Museli jsme vymyslet něco, aby nás nevyhodili ze školy. Do klína nám spadl uživatelský výzkum v knihovně na *fildě*. No a poté, co jsme to odprezentovali, padl návrh, abych na tohle

téma napsal bakalářku. Řekl jsem si proč ne, jelikož s daty už pracuju ve svém zaměstnání, neměl by to být problém.“ A taky že nebyl. Martin úspěšně složil Státní závěrečnou zkoušku a nyní pokračuje v navazujícím magisterském programu.